

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KOZIÖNYE.

ELŐFIZETESI ÁRAK:

Felyben: félévre 6 kor., negyedévre 3 kor. — fill.
Vidéken: félévre 9 kor., negyedévre 4 kor. 50 fill.

POSZTERARASZTÓ:

BENEDEK JÁNOS.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ

SZÉKELY IMRE.

POLITIKAI ROVATVEZETŐ:

Dr. BOROSS LAJOS.

SZE. KESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Debreczen, Főter 42. szám. Lamprecht palota
első emelet, az udvarban.

Egy pillantás a jövőbe.

— január 24.

A szabadelvű párt lapjai mostanában különös előszeretettel jósolgatnak. Mi lesz, hogy lesz, ha véletlenül többségre jutna az ellenzék. Mert hát — horrendum dictu — már ilyenről is szabad gondolkozni. Jósolgatják, hogy a koalíció akkor szereszülk és ott leszünk, ahol a mádi zsidó: egységes akkor is a relativ többség: a szabadelvűpárt marad.

Hát hogy ez hogy lesz, mint lesz, arról is tudnánk beszélni, de egyelőre még hagyjuk ezt a kérdést, a tisztelt szabadelvű pártnak ne fájjon a mi fejünk, hanem, vicem pro vice — nézzük meg egy kissé mi is a jövődőt, mert hiszen a debreczeni kalendárium nekünk is nyitva áll.

Kétségtelen dolog, hogy az ellenzék ebből a mostani választásból megerősödvé kerül ki. — Ha többségre nem is jutna, de mindenestre erősebb lesz mint a mult ciklus alatt volt. Jó.

Összeül február 15-én a Ház. Korelnök lesz az öreg Madarász. Mert ha új bárót csinálni tud is Tisza István, arra hatalma nincs, bárhogy buzogjon is benne a férfierő, hogy 50 esztendő honatyát másikat tudjon produkálni. Ehhez egy kissé későn kötötte fel a hátul gombolását.

A jó öreg Madarász apánk pedig bizonyosan nem engedi a törvénytelen Házat meg sem alakulni addig, míg a törvénytelenység: a nov. 18. szöröstől-böröstől reperálva nincsen. Az, hogy ez a reperáció hogy fog történni — mert hiszen megalakulás előtt maga a Ház nem határozhat — a jövő, az ellenzék titka. De hogy Tiszának engedni kell: az bizonyos. Vagy katonaságot vezényel be a Dunaparti palotára — a mire azonban a király nem igen lesz kapható — vagy pedig újra feloszlatja a Házat.

Nos hát ha újra feloszlatja, akkor a második választáson bizonyos, hogy az ellenzék többségre jut. Mert a bugyellárist akkor el-

lensulyozza a választók előtt az első választás erkölcsi sikere, ami pedig a kormánypártot illeti, mivel ez a második választás már a Tisza regime összeomlásának biztos előjele — bizonyos, hogy egy biztos bukásban levő rendszer kormánya kevesebonyomást tud gyakorolni, a patkányoknak pedig régi jó szokásuk, hogy a sülyedő hajóról menekülni igyekeznek.

Ha tehát a kormánypárti urak olyan nagyon szeretnek a jövőbe nézegetni, ne vegyék rossz néven, ha a jövő képét így állítjuk fel elébök:

vagy összetöretik a november 18 még február folyamán és vele együtt a feledés posványába merül Tisza István a maga rendszerévé, vagy a második választáson az ellenzék jut többségre és így pusztul el a Tisza nevéhez füzött rendszer örökre.

Hogy azután akkor az ellenzék mit fog csinálni, mi lesz a koalícióval? Arra még ráérünk. Bizonyos lehet benne akárki, hogy meg fogják találni a kibontakozás útját.

Olyan kormányzó kvalitás, — mint a bukott bankdirektorból lett államférfi, ott is kerül ha kell, nem egy, akinek pedig az Isten hivatalt ad, eszet is ad hozzá — amint ezt a kormánypárt alapelvül vallotta 37 esztendő óta. Szóval, ne féltsen bennünket a kormánypárti sajtó.

Dr. Benedek János Hajduböszörményben.

— január 24.

(S. A.) A függetlenségi és 48-as pártnak valóságos diadalünnepe volt a vasárnap délután, amikor a kerület volt képviselője a függ. 48-as pártnak jelenleg is képviselőjelöltje dr. Benedek János tartotta meg bevonulását és programbeszédét.

Tapasztalt öreg emberek mondják, hogy olyan lelkes fogadtatás, mint aminőben a hajduböszörményi függ. 48-as pártnak népszerű képviselőjelöltje részesült, mióta H.-Böszörmény fennáll, még sohasem látott.

Több, mint 10,000 ember vonult fel, zászlókkal a vasuti állomás mellett levő

térre, ahol a fogadtatás végbement és délután 3 órakor a Kossuth-térre, hol Benedek János programbeszédét megtartotta.

Az a lelkesedés, melylyel a derék hajduk jeles képviselőjük iránt viseltetnek, nem a változékony népszerűség szeszélye. Természetes okát találja ez Hajduböszörmény hazafias, értelmes, igaz magyar polgárságának kiiothatalan szabadság szeretetében, a Booskay és Kossuth zászlóhoz való tántorithatalan h ségében. Öröm ennek a megvesztegedhetetlen polgárságának lelkesedésére rumutatni; ebben látjuk mi legbiztosabb zálogát Magyarország függetlensége kivívásának.

De ami a böszörményiek lelkesedését legközvetlenebbül gyújtja lánggra, az kétségtelenül az a teljes megelégedés és öröm, melylyel érdemes képviselőjüknek közéleti munkásságát szemlélhetik.

Benedek János beváltotta a hozzáfüzött reményeket. Szép pozíciót vivott ki magának a Kossuth pártban és a parlamentben. Mint a függetlenségi és igazi szabadelvű eszmék rajongó harezosa, mint mély érzésű költő, jeles tollu politikai író, mint ötletes, lelkesítő szónok elismerést és tiszteletet szerzett magának és munkásságának az egész országban, sőt ennek határain kívül is. Politikai sikerek füződnek a Benedek János ernyedetlen munkásságához.

De meg vannak elégedve a böszörményiek azért is, mert még egyetlen képviselője sem volt Hajduböszörménynek, aki annyit tett volna a városért, annak egyházaiért és lakosságáért, mint Benedek János.

Ő simította el a város és közbirtokosság közt fennforgó viszályt az erdőper dolgában; buzgó utánjárással keresztülvitte a városi takarékpénztár alapszabályainak soronküüli módosítását, mely jelentékeny lendületet adott az iskolák fejlesztésének és az új városháza felépülhetésének; a vasuti személyforgalom élénkítése, uthálózat kiépítése, főgimnázium létesítése és állami segélyezése, a bor- és hufogyasztási adónak a város részére való megváltása, mind összefüggésben áll a Benedek János munkásságával s csak pár héttel ez előtt is ö vitte keresztül a gazdaközönység egyik fontos érdekét: a rendküüli téli erdei legeltetés engedélyezését. Szóval odaadó hű munkás volt Benedek nemcsak a függetlenségi politikának, hanem Hajduböszörmény városá-

3¹/₂ — 4⁰/₁₀-os
örlesztéses és jelzálogkölcsonöket

földbirtokokra és házakra a legelőnyösebb feltételek mellett a becsérték ³/₁₀ része erejéig kieszközölünk és leggyorabban lebonyolítunk: ●●●●●

Ingatlan és Földhitel Forgalmi-intézet:
Groszmann és Mandel
Debreczen, Hunyadi-utca 17. sz., a vasuti állomástól egyenesen bevezető uton.

is s ezt még legádázabb politikai ellenfelei s kénytelenek felőle beismerni.

Hajduböszörmény város nemcsak az országnak, de magának is hasznos szolgálatot tesz, midőn az ő további munkásságához a módot és alkalmat megadja. Es ez be is fog következni, még pedig oly nagy többséggel és páratlan lelkesedéssel, ami ritkaság szám a megye még a Booskay lelkes hajduinak ősi fészkeiben is.

A fogadtatásról és a programmbeszéd lefolyásáról tudósítónk értesítése a következő:

A megérkezés.

Benedek Jánost és Papp Eleket az ellenzék vezérlőbizottságának kiküldöttjét, a hajdu képviselők nesztorát s a budapesti III. kerületi demokrata kör küldöttségét ezrekre menő nép tömeg élén a hajduböszörményi függetlenségi és 48-as párt elnöke Kálmán Lajos fogadta. Utánna az öreg kurucz Papp Elek megköszönte a szíves fogadtatást s vezérének üdvözlétet tolmácsolta.

A népgyűlést délután 3 órakor nyitotta meg Kálmán Lajos elnök s felkérte Benedek János képviselőjelöltjüket, hogy programmbeszédét tartsa meg. Beszédét itt közöljük:

Harang zúgás közben, a magyarok isteneinek legyen örök dicsőség, aki megengedte őrni ekem, meg engedte őrni Hajduböszörmény megvesztegetetlen független polgárságának ezt a napot, melyen a népek a szíve szabadon, bátran és függetlenül dobbaanhatott meg. (Éljenzés.) Hazám szorongatott, szomorú viszonyai közben igazán nem tudom, hogy vajjon a bán t borongó érzése borítja e a téli ködöt az én lelkemre, vagy pedig az örömmek hajnalugara veti-e rám verőfényét, mikor itt a hajdu ősi fészkeben, Hajduböszörmény független polgárságának arzatáról felém látom derengeni a magyar nemzet szebb jövőjének, jövőndő szabadságának, ebbe vetet megígátatantalan hitünknek hajnalát. Mert szomorú dőket élünk. — Hiszen az elmúlt hetekben volt szerencsém már önök között megjelenni, vázoltam akkor hazám politikai körülményeit. Amit akkor mondtam, csakugyan bekövetkezett. — Abba a szentélybe, templomba, a magyar törvényhozásnak abba a csarnokába, amelyet megteremtett Kossuth Lajos I. ng szelleme (éljenzés) amelyet megőrzött Deák Ferencnek alkotmány mentő bölcsessége, bitörők törték be; elmondhatjuk a Zsoltárral: „Örökösbe uram pogányok jöttek és szent templomodat megfertőztették!” Azt hittem, amikor önök engemet abba a csarnokba felküdtek, hogy szent templomba lépek be, ahol a magyar nemzet, a magyar nép igazait fogjuk kiküzdeni. Tudtam nagyon jól, pol ártársaim, hogy mint a valóságos templomokba, úgy ebbe a templomba is utat találnak a farizeusok, irástudók és kufárok. Tudtam, hogy abban a templomban még nagyon sok tisztogatni való van, hogy az rászorult az új messiásra, aki kiséperje onnan a kufárokat.

Egészen nov. 18-ig biztam, hogy idővel utat fog törni magának oda az igazi népakarat, de ettől a reménykedésemről teljesen megfosztott engemet és önöket is a nov. 18-án elkövetett államcsíny. Menthetetlen gonosz bűntény volt ez.

Mivel lehetett t. polgártársaim megakadályozni a reánk nehezülő idegen erőszak uralmát Magyarországon, hogy még több vért és pénzt zsaroljanak ki Magyarországtól, mint azzal a házszabállyal, amely a magyar parlament tanácskozási rendjét megszabja (Igazl Ugy van!) Ez az alkotmánybiztosítékunk a házszabály volt, ami több mint a törvény, mert törvényt

csak a király szentesítésével lehet hozni, a házszabály alkotásába még magának a királynak sincsen semmi beleszólása. Aki ezt a házszabályt eltépi, az a magyar alkotmányt tépi szét; aki ezt, mintegy rongy papir darabot tűzbe dobja, az a magyar nemzet varát gyújtja fel. Azt mondják, hogy az ellenzék visszaélt ezekkel a házszabályokkal. Nem igaz. Hazudik, aki azt mondja. Az igaz, hogy az ellenzék számra főre kevesebb, mint a kormánypárt, de ez az ellenzék képviseli az igazi népakaratot (Igazl Ugy van!).

Azokban a küzdelmekben, amikor az idegen erőszak még attól a kis jogunktól is meg akart fosztani, amivel a jelenben bíruuk, vajjon miés da káros eredménnyel járt ez az u. n. obstrukció? Magakadályozta az erő zaknak a törekvését, hogy annak a nyelvben és szellemében egyaránt idegen u. n. közshadsergeknek, de lényegében és formájában egyaránt teljesen osztrák hadsergeknek még több vér és pénzáldozatot hozzunk a nép keserves verejtékével szerzett fi léreiből. Hát ezért az ellenzékre követ kell vetni?

Hát azért, mert ezen nemzeti küzdelem folytatása alatt a tanácskozási rendet talán egy pár keserű szó megzavarta, aminek én sonasam voltam barátja, ma sem vagyok, mert a parlamenti rendet és ildomot tiszteltben tartom és fogom istartani, de hogyha egy pár derék haza-, szabadságszerető bajtársam lelkéből kitört a keserűség és egy pár keserű szóban kifejezést adott az egész magyar nép érzületének és elkeseredésének, ezért az egy pár szóért meg kell fojtani a parlamenti szólásszabadságot? Azt mondja a jogtörő erőszak, amely szétépte a házszabályokat, hogy azért kellett a házszabályokat szétépteni, tűzbe dobni, hogy ezentul a parlamentben előkelő legyen a tónus, hogy annak visszaadják a maga színvonalát. Ezentul az ellenzéki szónokok előre elfogják keszíteni beszédeiket; egy bizottsággal több lesz a parlamentben, ez lesz a beszédek foliúvizsgálásával foglalkozó bizottság. Azt a beszédet, amit jönnek, szépek, ildomosnak, parlamenti illem szemponjából kifogástalannak fognak találni, a bíráló bizottság megjutalmazza, kitünteti és érdemkönyvbe iktatja, amint a gimnáziumi önképző körökben szokás. (Zajos derűtség.) A magyar parlamentet nem lehet gimnáziumi körök nívójára leszállítani. Nem a beszélgetésben való gyakorlás végétt, szót szaporítani megyünk oda, hanem hogy alkotmányunkat, nemzetünk jogait védelmezzük. Hát ebben a parlamentben a népért ezentul még csak egy sóhajtsanak sem szabad elrebbenni. Olyan legyen a parlament, mint az elátkozott kastély, amelyről a német költő zeng; nem hangzik abban egyéb, csak a zsarnok kényur parancsszava és a félnék, remegő rabszolgák csoszogása! Olyan legyen a parlament, hogy erőszakkal, darabontokkal vissza lehessen fojtani a népigaz képviselőiben az elkeseredés szavát? Ebben a parlamentben még soha semmiféle nagyobb illetlenség, törvénysértés elő nem fordult, egyetlen meggyalázó dolog csak az volt, amit Tisza István a gonosztevő Perczel Dezsővel elkövetett. (Ugy van! ugy van!) Hát t. polgártársaim! az az egy pár elkeseredett nyilatkozat, ami egyik-másik ellenzék képviselő ajkairól elröppent, elég ok volna arra, hogy az egész házszabályt tűzre tegyünk?

Hát a tükröt azért, mert egy kis homályosság borult rá, össze kell zuzni? hát a fát azért, mert hernyó mászik rá, tövestől kell kivágni, avagy a sebész olyan módon operálja a beteg sebet, hogy egyenesen sen a szívért dőfi keresztül? (Zajos tetszés.) T. polgártársaim! Igy járt el a minisztereink, amikor a házszabályt módosító intézkedésével meg akarta fosztani a magyar nemzetet legfontosabb alkotmánybiztosítékától. Ha nincs házszabály, akkor nincs többé magyar parlament, ha nincs biztosítéka a kisebbségnek, nincs Magyarországon többé népakarat megnyilatkozása. (Ugy van, ugy van!)

A kormányelnököt a legfelsőbb hatalom nevezi ki, és mindig talál követőket a vonzó illatot terjesztő nuszofazekak mellé. Ezek a konyha m-lacok egy hűséggel szolgálták Szapary Gyulát, Wakerle Sándort, Báffy Dezsőt, S.elli Kálmánt és szolgálják most Tiszát. Ennek a többséget képvisző maniuk-pártnak semmi egyéb akarata nincs, csak a nyelvét nyújtogatja, hogy a tányért nyalja vele. (Derűtség.)

Ezzel a többséggel meg lehetne szavaztatni a saját halálos ítéletét is. (Igazl Ugy van!) A kínóveseit megnyesegethetjük ugyan, de a parlament szólásszabadságot meg kell őrizni. (Halysieség.)

Azzal érvel az alkotmánysejtő minisztereink, hogy a házszabály csak olyan szabály, mint más szabály. A szabály pedig arra való, hogy ne tartsuk meg. Ez a szabály csak egy hitvány ezernaszál, nagyon könnyű elszakítani. Olyan, mint aza ezernaszál, amelyet az engedetlen gyermekkel szoktak az asztal lábához kötni a szülők. — Egy gyermeknek sem kerül nagy fáradságába a ezernaszál elszakítani, de a becsületes gyermek nem szakítja el, mert a krajozárnai értéki anyag megsemmisítésével elszakítaná a szülők iránt tartozó szeretet hála és engedelmesség kötelekeit is. Aki ellenkezésképp cselekszik, vásott gyermek, akit a javító intézetbe Aszódra kell szállítani. (Zajos tetszés és derűtség.) Ilyen gonosz tevő gyermeke volt a hazának a mostani kormány, amikor a házszabályt szétépte.

Olyan a házszabály t. polgártársaim! mint a szüzi fátyol; becsületes, vakmerő gonosztevő az, aki jogtalanul csejlel, vagy erőszakkal összetépi a teremtés remekét. Az a fátyol, az a házszabály a mi alkotmányunk érintetlenségének és tisztaságának volt a jelvénye, ezt tépte össze becsületes kezekkel az erőszakos kormány. Arra a parlamentre, ahol ez történt, úgy nézhetünk, mint a kárhózt helyére, ahol a megsértett népjog felsőhajt és panaszólag ajkáról elhangzik a vád, elmondja, hogy „Folt ég a napban, virág kelyhében ronda pók, nincs szemérom a csillagokban, zsibára lett a szüzi csók”. Ki van rabolva a világ nincs többé hivatalos eskü, nincs többé adott férfi szó, nincs többé törvény, szabad azt mindenkinek szétépteni, mert ime Magyarország minisztereink és a Házelnöke megszegte a hivatalos esküt, a nemzetnek adott férfiui szó legszentségesebb kötelekeit. (Zajos tetszés.) Felgyújtották a parlament épületét, ég a tűz a házunk felett és mikor a tűz ég a mi tornyunk, házunk tetején, akkor nem vitakozhatunk egymás között apró nézeteltéréseken. A ház minden lakójának legelső kötelessége, hogy siessen a veszélyeztetett alkotmányunk, Magyarország mentesvárának a védelmére: ezt teszi most az alkotmány helyreállítására a szövetséget parlament ellenzék. (Zajos taps és éljenzés.)

Tetszető jelszavakkal indult el utjára a kormány. Téli idején tartja a választásokat, amikor messze falvakból nehéz lesz összeszedni a szavazópolgárokat, de az orzó fenevadnak, a ragadozó farkasnak ez a legkedvesebb ideje. Meg akarják hamisítani a népakaratot, hogy minél kevesebb polgár vehessen részt a legszebb alkotmányossági jognak a gyakorlatában. És azt mondja a kérkedő kormányhatalom: *ítéljen a nép!* Egy nagy ítélő bírósággá alakul az egész szavazó közönség, de azt az esküdt bíróságot először is elkezdik informálni azokkal az adatokkal, amiket a Guttman és Kupfer báró urak a báróságért juttattak nekik. Összegyűjti a milliókat a magát szabad

elvűnek nevező kormányhatalom, hogy megvásárolja ennek a koldussá tett népnek utolsó vagyonát. becsülete roncsait. És még akkor is, ha még nagyobb többséggel jönne be a kormánypárt a mastaninál, olyan birói ítélet lesz ez, mely feloldhatja a kormányt a nemzet ellen elkövetett büncselekmény erkölcsi következményei alul? visszaadhatja ez a megsértett magyar alkotmány épségét és tisztaságát? A bíró elnézésből, félreírásból, gyarlóságból felmentheti a vádlót, de nem adhat jogot a gonosztevőnek újabb büncselekmény elkövetésére (Ugy van!)

Azt kérdezik, miért vitte a kormány véghez e büntényt, ha csak annyi volt a célja, hogy egypár fektelenkedő ellenzékít megrendszabályozzon? Ez csak ürügy volt. Az ördög nem azért rossz, mert annak született, hanem, mert — éhes. (Derűtlenség) A magyar alkotmányt, szólás szabadságot sem egy pár ember elnémitása végett, hanem azért kell megrendszabályozni, mert a parlamentet megakarták fosztani ellenálló képességétől, hogy megcsinálhassák Ausztriával az újra köntendő vámszövetséget, koldusbotot adhasanak újra a magyar nép kezébe és hogy megszavazhassák az ellenálló képességétől megfosztott parlamentben a megmérhetetlen milliókat az osztrák hadsereg számára. (Ugy van, Gyalázat!) Ez a vámszövetség a mi koldusbotunk. Azt mondta ennek a kerületnek szabadelvű képviselőjelöltje délelőtt, hogy nagy veszedelem lenne ránk nézve a külön vámterület, mert ki ennél meg buzánkat, ha nem vinnénk át Bécsbe? Hát ezzel nem lehet érvelni, különösen Hajduböszörmény értelmes gazda és iparos közönsége előtt, mert iparunkat teljesen tönkre teszi Ausztria ipara, kézműves iparunk háttérbe szorul az ausztriai gyáripar mellett. (Ugy van!) Mig önálló vámterületünk nincs, addig magyar iparról, kereskedelemről beszélni teljesen felesleges. Ha pedig magyar iparunk és kereskedelmünk van, akkor azt a millió meg millió munkást, akik Amerikában keresnek meguknak kenyeret, idebent a magyar hazában foglalkoztathatjuk, itt adhatunk nekik kenyeret, becsületet és jogot! Akkor a buzát, húst nem kell kiszállítani, majd megesszük magunk és a mi munkásaink. (Ugy van, ugy van! Zajos helyeslés)

Azt mondta egyik kormánypárti jelölt, hogy az ellenzék hátráltatja a kormányt, hogy megkösse az előnyös szerződést Németországgal, pedig oda nagy a marha kivitelünk. No hát akármennyi marhát visznek ki Németországba, még mindig több marad Magyarországon, mint kellene. (Zajos derűtlenség.) Nekem az emberkivétel miatt fáj a fejem, amikor a hajók Brémán, Fiumén, Triestben át ezrek hagyják itt lassanként hajlékukat úgy, hogy karácsonykor méltán mondhatta a poéta:

„Szomorú térein a magyar sikaágnak,
Karácsony estéjén szomorun kántálnak,
Az angyalszem tudja merre is találja,
Akit keres itt-e, vagy Amerikába...”

Magyarország ősrégi lakói itt hagyják lassanként a hazai rögöket. Ne higgyék a polgártársaim, hogy nem fáj annak az embernek a szíve, aki hazáját itt hagyja, mert.

„Hosszu sorvadás emészti azt a fát,
Melyet késő korban tesznek más földbe át,
S a határnál megállítja őket valami...
Honszeretet, ha ezt ki tudnák mondani.”

Nem régiben is összeállottak Maliforniában a 15 évvel ezelőtt kivándorolt magyarok és az 6 templomukra párezer koronát küldöttek haza Magyarországra. „Ki a Tisza vizét issza, vágyik annak szíve vissza”. Azon igyekezzünk, hogy ebben a hazában mindenki megtalálja a maga kenyerét, nem csak a maga, hanem a család számára. (Helyeslés.) Mert annak az embernek, kinek nincs kenyeré, meg balenyugodhatik a keserves sorsába; de ak nek a gyermeke éheznek, olyan, mint a farkas, aki a maga kölykét taplálni akarja és ha a magyar nép szájából ti néprontó, alkotmányráló hatalmasok kiveszitek a jogot és kenyeret, akkor az majd körmeivel fog éhezni gyermekeinek táplálékot szerezni. (Lelkes éljenzés.)

Azt mondja a költő: „Itt élnek, halnod kell!” Azt tudjuk, hogy meg lehet halni Magyarországon, de élni nem mindenkinek lehet. Mi nem akarunk tovább koldusbotot hagyni a nép kezében, azért állunk sarkunkra, mert tudjuk nagyon jól, hogy ennek a házszabálynak elorzása, a magyar alkotmányunk elsikkasztása szerves kapcsolatban van Magyarországon további kizsákmányolásával. Azt akarják, hogy Magyarország továbbra is gyarmat ország legyen az 6t leigázó idegen állam szolgálatában. (Gyalázat!)

T. polgártársaim! Önök ismerik az én programomat, kifejtettem én azt első megválasztásom alkalmával, nem akarok ismétlésekbe bocsátkozni, amit akkor kimondtam, amellelt maradok és fogok is maradni, amíg a mostani kieszem el nem hagy. Én nem fogok változni, csak azt kívánom, hogy Magyarország változzék meg, hogy hatalmunk legyen szabad, független és boldog. Azt akarom, hogy ebben a hazában mindenkinek meglegyen a maga nyugalmas otthona vagy tűzhelye, szabadsága jóléte és becsülete. Egyetlen főkövetésem csak az lesz, hogy soha ne legyen okom megcsügynülni amiatt, hogy önök engemet a múltban bizalmukkal megválasztottak és nekem a jövőben előlegezni fogják. Ha azt hiszik a hatalmasok, hogy majd a parlamentet megfosztják a szólásszabadságtól; ha majd a nép akarata nem fog utat törni találni magának odabent, akkor nem ott bent fogjuk folytatni az alkotmányos küzdelmet, hanem kihozzuk a nép közé, akkor elvitatjuk idekint, amit nem lehetett megcsinálni odabent.

Hát nem hallják a hatalmasok a messzeségből a világmegváltó szabadságnak d. l. t, mely utat tör magának és bezuzza a parlament cizfra kapuját, ha könyörtelenül elutasítják maguktól a nép kérést, követelő szövegét. Én ennek a jogos népakaratnak leszek a szószólója a jövőben is. A mostani választási küzdelem alatt ma jelentem meg önök között először, mert Bösörmény népet a haza szeretetére buzdítani nem kell. Én magam is nem önökbe jöttem lelkesedést önteni, hanem magamnak erőt meríteni, hogy amit az én vezéremnek és az egyesült ellenzék vezérőbizottságának megbízásából hetek óta csinálók az ország különböző vidéken, azt folytathassam tovább, a mi elveink, alkotmányunk, függetlenségünk érdekében. (Lelkes éljenzés.)

Boeckay népe hű maradt magához. Küzdünk a szabadságért, mert ez egy szabadsággal. Mi a szabadságot Boeckaytól, Kossuth Lajostól és Irányi Dánieltől és nem Tisza Kálmántól vagy Tisza Istvántól tanultuk. A torquemada inkvizíciója épp oly gyűlöletes elődtem, mint a szabadelvű inkvizíció. Nem szabadelvűség az, amely a elket akarja lenyugózni, címeket, rangokat kitüntetések, megkülömböztetéseket osztogat pénzért, hogy azon a nép becsületét megvásárolja (Helyeslés). Én szabadelvű vagyok, az is maradok és független vagyok, az is fogok maradni, Boeckay ivadékaiknak szíve dobbanását, jogos óhajait, nyílt akaratát fogom a jövőben is, ha az Isten erre nekem erőt, akaratot, tudást ad és amíg az önök bizalma erre méltónak fog

találni. (Szünni nem akaró lelkes éljenzés és taps.)

A háromnegyed órás beszédet szívet dermesztő hidegben hallgatta végig a választók óriási tömege és szokszor szakította meg lelkes éljenzésével.

Utána a hajduk tipikus alakja, a nép barátja Papp Elek emelkedett szólásra. Elhozta Kossuth Ferencnek és az egyesült ellenzék vezérőbizottságának az üdvözlőt és ajánlatát. Tolmácsolta az orsz. függ. és 48 as pártnak és az egyesült ellenzék vezető bizottságának Benedek János iránt való szeretetét és becsülését, aminek azzal is kifejezést adott, hogy az ország különböző vidékeire őt küldötték, hogy az egyesült ellenzékét képviselje.

Először is ő ajánlotta Hajduböszörménynek Benedek Jánost, akinek igaz hazafiságához, jellemviládságához, s a parlamentben kifejtendő munkásságához szép reményt fűzött és most azt beteljesedve látja.

A bpesti III kerületi demokrata-kör nevében László Lajos mondott lendületes beszédet, melyben azt mondta, hogy a demokrata kör ez uton akarja elnöke Benedek János iránt leróni ragaszkodását és tiszteletét.

A népgyűlést Kálmán Lajos a párt népszerű elnöke zárta be, megköszönve Benedek Jánosnak, Papp Eleknek és a pesti kiküldötteknek a megjelenésüket.

Bakonyi Samu ünneplése.

Társasvacsora Bakonyi Samu tiszteletére.

— január 24.

A Münnich Aurél zsoldjában álló kormánypárti főkörtések, a Münnich Aurél nagybankóit osztogató lélekvásárlók, napok óta öblös szájjal azt kürtölik világgá, hogy a debreczeni második választókerület zsidó választó polgárai elpártoltak Bakonyi Samutól és a Münnich Aurél labancz táborába szegődtek.

Tudtuk, meg voltunk győződve, hogy ez a híresztelés nem egyéb közönséges kortesfogásnál, mert a debreczeni zsidóság a rajongásig szereti, becsüli és szavaatával támogatja a II ik kerület függetlenségi jelöltjét Bakonyi Samut.

Ugy tudjuk, hogy a választási harc kezdetén, a kormánypárti kortestanya főparancsnoka: Aczél Géza főmérnök akként nyilatkozott, hogy ő szállítja a zsidó szavazókat. Nos hát, nagyon merész ígéretet tett a főlíferáns főmérnök ur, mert a debreczeni hazafias zsidó polgárság nem adja el az ő hitét, becsületét és meggyőződését, hanem mindenféle kísérletnek, csábításnak és árnykodásnak ellent állott és lelkesen kitartóan megmaradt a Bakonyi Samu nemes, önzetlen táborában.

Hogy ez így van, arról meggyőződött mindenkit a tegnap este lezajlott társasvacsorán, melyet a Bakonyi Samu tiszteletére rendeztek. A lelkesedés, a testvéri szeretet olyan elementáris erővel nyilatkozott meg a tegnapi összejövetel alkalmával, hogy azt hitvány lélekvásárlásra szánt pénz elgyőzni, avagy csak csökkenteni is lehetetlen.

Az est lefolyásáról az alábbiakban számol be tudósítónk:

A Frohner szálloda nagy éttermét szűfőlásig megtöltötte az a 400 főnyi lelkes választópolgár, kik eleven ezafóiatként foglaltak állást és tüntettek Bakonyi mel-

lett. A jelenlevők között volt gróf **Degenfeld** József vezetésével az ujpárt sok jeles tagja is. A kormánypartiak részéről terjesztett hazug, rosszakarú híresztelések teljes valótlanságáról győződhetett meg bárki, aki csak egy pillanatra is benézett a Bakonyi ünnepsései lelkes társaság közé. Az a rajongó szeretet, az az óriási lelkesedés, mellyel a választók dr. Bakonyi Samu körülrajongják, meggyugtathatja a kormánypartii híresztelőket: mase beszéd, hazug hír az, hogy a zsidók elpartoltak Bakonyitól. Nem a személy kötötte le a választókat, hanem az elv. Elért küzdenek ők is a diadalért, az elvekért, melyekhez a Bakonyi iránt érzett nagy szeretet még jobban hozzáfűzik a zsidó választókat is.

A tegnapi esti társasvárosán elsőnek dr. **Fejér** Ferencz szólt fel. Örül, hogy ilyen nagyán szép számmal jelentek meg, pedig itt nem adnak seakinek olesó pénzért drága ételt.

Itt nincsenek azok az urak, kik csak a választásra való tekintettel keresik fel a zsidókat. Akik itt vannak vezetőik közül, azok mindig együtt éreztek velünk, nem pedig mint **Reichmann** Armin és hozzá hasonló urak Bakonyit élteti.

Hosszu, zajos es lelkes éljenzés és taps között állt fel **Bakonyi**. Beszéde elején lezafolta a megjelentek lelkes hangulatával a labanczpartiiak híreszteléseit, melyeket komolyan nem vesz.

Foglalkozik a nov. 18 ki alkotmány-sértéssel. Rének érveléssel vág vissza azoknak, kik őt és vele a Kossuth pártot a klerikalizmus súlyos vádjával illeték. Hatalmas beszédében összetöri a kormánynek e leg-rutabb kortesfogását. Azok vádolnak, kik nem atalják a nyomort is felhasználni céljaik elérésére és az éhséggel küzdő, szegény embereket az elvüktől, a becsületüktől akarják megzsarolni. — Beszédét azzal fejezi be, hogy a magyar szabadság szent zászlóját lobogtassák magasan a választók és ne hagyják el soha, soha.

Azt a lelkesedést, mely Bakonyi beszédét követte, leírni nem lehet. Csaknem negyedórán keresztül a lelkesültség mámorában uszott a terem és csak akkor szünetelt az óriási éljenzés, mikor dr. **Benedek** János emelt szót Benedek fényesen ragyogtatta nagy talentumának, zsenialitásának, ékesszólásának minden igazgyöngyét. Elest, szeltemesen és igazságosan bírálta el a jutalomra vágyók, nemességre, kitüntetésre aspiráló fondorkodó ténykedéseit. A zsidók multjával hosszan foglalkozik Benedek és beszéde, melyet idézetekkel, aktuális versekkel, szellemes adomákkal tarkított, mindvégig valóban élvezetet nyújtott. Végül ezeket mondta:

Nem lehet Debreczen II-ik kerületének nemesebben gondolkodó, jobb lélekkel megáldott, nagyobb tehetséggel és képességekkel felruházott képviselője, mint Bakonyi Samu, kit mindig barátjaként szeretett és aki által megtanulta tisztelni is, szeretni is a magyar zsidót.

Ezekre üríti poharát.

Hatalmas éljenzés követte Benedek gyönyörű beszédét, mit dr. **Bacsó** Dezső pohárköszöntője követett. Szép beszédben foglalkozik a politikai helyzettel. Az ujpártot — úgymond — a vész hozta ugyan össze a függetlenségi párttal, — mégis lelkéből örvend a szövetezésnek, mert abban a nemzeti eszmék diadalát látja. Gróf **Degenfeld** Józsefet élteti.

Dr. **Kardos** Samu beszélt azután. Szívet, lelket megkapó hangon mondotta el mély gondolatokkal teljes, eszmékben gazdag, komoly, nagy beszédét. Rének beszéde során a szövetezésről beszélt melegen. Ugy **Degenfeld** grófot, mint az ujpárt többi, hazafias tagját is a hazaszeretet hozta ebbe a környezetbe.

Debreczen mindhárom kerületében szerencsés volt a polgárság választása a jelöltekre nézve. Olyan három férfit küld Debreczen, akikre mindig büszkeséggel gondolhat minden debreczeni. Poharát

Szabó Kálmánra és a nemzeti ideálok teljesedésére üríti.

Dr. **Kőrösy** Kálmán Bakonyi kiváló személyi tulajdonával, nagy és fíradhatatlan parlamenti munkálkodásával foglalkozik hosszan es szépen. Megválasztásáért iszik.

Dr. **Kovács** Józsefet nagy szeretet köti Bakonyihoz, de most politikai elve, meggyőződése hozta Bakonyi zászlója alá. A kurucok küzd most a labancz ellen és ő bizik a kurucok győzelmében. Azt kéri csak a választóktól, hogy kövessék őt a szavazó urnához és egy szívvel, lélekkel kiáltsák: Ejen Bakonyi!

Óriási visszhangra talált a Kovács beszéde, mely után gróf **Degenfeld** József be-zélt. Banffinak a mondasával kezdte: Megnehezül az idők járása felettünk.

Ebből az alapeszméből indult ki **Degenfeld** gróf és ennek alapján mutatott rá a szövetezés nemzeti hasznosságára, helyességére, szent éjére. A debreczeni hárm-as győzelemre üríti poharát.

A hazafias grófot szép beszédéért hosszasán megéjeneztek.

Szépen beszéltek még: dr. **Lukács** Emil, dr. **Varga** Lajos, dr. **Révi** Nándor **Zong** János és mások.

A hazafias, jókedvű társaság lelkes hangulatban maradt együtt a késő éjjeli órákig.

Akinek lelkében talán még volt egy parányi kétkedés, tegnap meggyőződhetett arról, hogy hiába a kormány minden terrorizmusa, minden erőszakossága, vesztegetése, megfélemlítései és hazug híresztelései dacára a holnaputáni választás után a függetlenségi párt zászlóját fogja magasan lobogtatni dr. **Bakonyi** Samu a debreczeni II-ik választókerület képviselője.

A kortesek bemutatása.

Cyrano de Bergerac nyomán, amikor a kadétoakat bemutatja.

Cyrano, azelőtt Berger A. Cz. (Egy lépést tesz előre és a kortesekre mutatva így szól):

Ezek itt mind korteslegények
És **Aczél** Géza a kapitány.
A tolokodás bennük a lényeg,
Ezek itt mind korteslegények!
Futnak, rohannak egyre szegények,
De van napidijuk is ám,
Ezek itt mind korteslegények
És **Aczél** Géza a kapitány.

Gémlábu sasok, csodalények,
Amilyen nem volt soha tán.
Mozgatói a földnek, az égnek,
Foltja van mindjük ülepenek,
De rugás okozta nap-nap után,
Gémlábu sasok, csodalények,
Amilyen nem volt soha tán.

Mint bős lihegő konflis ménék,
Ugy száguldnak a voks piacán,
Neki vágnak az emberek tömegének,
Mint bős lihegő konflis ménék!
A szavazó polgárok rémének
Született ez a nagy karaván,
Mint bős lihegő konflis ménék
Ugy száguldnak a voks piacán.

Ime ezek a korteslegények!
A politikához is értenek ám,
Lesik az elvét a vezérnek,
Ime ezek a korteslegények!
De **Aczél** szól az embernek:
Ucczu a választó!... Biz uya'. No lám
Ime ezek a korteslegények,
A politikához is értenek ám...

NAPI HIREK.

— Münnichék kétségbeesése.

A **Münnich** párt kisdud taborában immar beal ott a biztos bukás felletti kétségbeesés. Az a körülmény, hogy minden erőszakosság és vesztegetés dacára sem tudtak boldogulni és nem tudták megingatni a **Bakonyi** Samu hatalmas taborát, teljesen lehangozta őket. Most amikor tudatában vannak a csufos kudarcznak, még mindig kísérleteznek és vesztegetnek nyakra-főre. **Aczél** Géza felemelte a voksok árát és nagy összegeket ígértet egy-egy szavazatért, de így sem boldogulnak. Ez a körülmény aztán arra az elhatározásra bírta őket, hogy a korteshad egy részét átvezényelték a harmadik kerületbe. Az utolsó két napon az erőszakosság minden fegyverével ráfeküsznek a harmadik kerületre, hogy Debreczenből legalább egy mandátumot szállíthassanak Tisza Istvánnak. De hiába aló minden kísérletezésük, mert ha az ördögökkel ezimboráznak, akkor sem győzhetnek a harmadik kerületben sem, mert ott a **Szabó** Kálmáné a győzelem.

— **Fauszt** ur puhit. A debr. pénzügyigazgatóság feje, a debreczeni adófizető polgárság réme, megnyomorítója: **Fauszt** Elek pénzügyigazgató, aki minden alkalmat felhasznál arra, hogy a polgárságot nyuzza és koldussá tegye, most kor es szerepre vállalkozott. A pénzügyigazgatóság puhább gerincű tisztviselőit maga elé citálja és arra kényszeríti őket, hogy a kormány jelöltjére szavazzanak. Az ujdonsült királyi tanácsos — ur milyen felsőbb kegyet hajhász, amikor ilyen módon terrorizálja azokat a hivatalnokokat, akiket az ur isten azzal vert meg, hogy a **Fauszt** ur fennhatósága alatt állanak? Végre vegyék tudomásul minden rendű és rangu tisztviselőik, hogy a törvény megvédi őket az ilyen terrorizmussal szemben. A törvény biztosítja az ő jogukat és azokat szabadon gyakorolhatják. Ne hagyják magukat megfélemlíteni és eltántoritani, mert semmiféle hatalom nem kényszerítheti őket arra, hogy hazafias meggyőződésüket megtagadják és járomba hajtsák fejeiket. Szavazzanak igaz lelkiismeretük sugallata szerint a második kerületben **Bakonyi** Samura, a harmadikban pedig **Szabó** Kálmánra. A tisztviselők preszszionálásával nem elégszik meg a diosdésesen működő **Fauszt** ur, hanem a pénzügyigazgatósági épület üzleti helyiségek bérlőit, a kereskedőket is mindenféle rémitgetések felhasználásával igyekszik rábírn arra, hogy a kormánypart jelöltjeit támogassák. Reméljük, hogy az önálló, független, önértetes kereskedőkben van annyi férfiaság, hogy elutasítják maguktól **Fauszt** — mefisztót.

— A Dobleozki-párt bukása.

Abban a pillanatban, amikor ténynyé vált a **Szabó** Kálmán jelölése a harmadik kerületben, tisztában voltunk azzal, hogy a szövetezett ellenzék jelöltje: **Szabó** Kálmán diadalmasan fog kikerülni a választás harcából. Ma, két nappal a választás lezajlása előtt mindenki,

aki figyelemmel kíséri a pártok villongásait és küzdelmeit, világosan látja, hogy Szabó Kálmán mellett olyan hatalmasan nyilvánult meg a választók bizalma és lelkesedése, hogy Dobieckiék minden vesztegetése, pressziója és ármánykodása hiabavalónak bizonyult. Harcoltunk és az utolsó pillanatig harcolunk a Szabó Kálmán megválasztása mellett, habár az utolsó napok arról győztek meg bennünket, hogy a harc immár befejeződött, mert a Dobiecki párt maga belátta, hogy küzdelme meddő és hiabavaló. A Dobiecki-párt vezérékara, a főkolomposok maguk hirdetik, hogy bukasuk teljes tudatában vannak. A választást vezető főkortések maguk sem tagadják, hogy a párt oldott kéveként züllésnek indult. Legjobban jellemzi a Dobieckiék vesztet esatáját azon örölmény, hogy Dobiecki egyik leghivebb embere — ha valaki kétségbe vonja állításunkat, készséggel szolgálunk az illető nevével — a Hungária kávéházban fogadást ajánlott fel egy ellen tizet téve, hogy Szabó Kálmánt legalább is 150 szótöbbséggel választják meg a III-ik kerület országgyűlési képviselőjévé. Polgárok! mutassátok meg, hogy nem 150, hanem 300 szótöbbséggel választják meg Debreczen harmadik kerületének mandátumára minden tekintetben méltó és érdemes jelöltjét: Szabó Kálmánt.

Az országos képviselőjelölt ajánlása ügyében teljes tisztelettel értesitem a II-ik választó kerület választóit, hogy az 1874. XXXIII. t.-cz. 70. §-ának és az 1899. XV. t.-cz. 156. §-ának rendelkezése szerint szolgálatjokra állók folyó hónap 25-én, szerdán délután 3-5 óráig lakásomon, Szóchenyi utca 4. sz. alatt Debreczen, 1905. január 23. Dicsőfi József, választási elnök.

Köztudomásul! A folyó 1905. évi január 26-án megtartandó országgyűlési képviselőválasztás alkalmából Debreczen szab. kir. város érdemes lakosai a s. különösebben a III-ik választó kerület t. választó polgársága tájékoztatására köztudomásra hozom a következőket: Az 1899. évi XV. t. cz. 156 §-a első pontja alapján értesitem a III-ik választókerület t. választó polgárait, hogy amennyiben a képviselőjelölésre vonatkozó törvényszerű ajánlatukat a választást megelőző napon kívánják átadni: az ajánlást 1905. évi január hó 25-én délután 3-5 óráig Kossuth utca 3. szám alatt a II-ik emeleten levő hivatalos helyiségemben veszem át. Ugyanazon törvény-czikk 154 §-ának második pontja alapján közhírré eszem azt is, hogy a III-ik választó kerületben a választási eljárás folyama alatt, tehát f. évi január 26-án reggel 8 órától kezdve a választási eljárás teljes befejezéséig a teherkocsi közlekedést a Szent Anna-utczának azon részén, mely Piacz-utczai torkolatától a Landia-utczáig tart, továbbá a Varga-utca azon részén, amely Szent Anna-utczai torkolatától a Timár-utczáig tart, és végül az egész Batthyány-utczában beszüntetem, ugyszintén azt is, hogy e választó kerületnek most megjelölt részében a választási eljárás folyama alatt a rend fenntartása iránti közvetlen intézkedések megtételét a kirendelt hatósági közegek igénybevételével

magamnak tartom fenn, a kerület többi részében azonban ez irányban a közvetlen intézkedéseket az illetékes rendőrhatalóság fogja teljesíteni. Debreczen, 1905. január 23. ad. Dr. Tüdős János, a III-ik választókerület választási elnöke.

Statisztikai adatok a debreczeni egyházmegyében. Davidhazy János a debreczeni református egyházmegye esperese most terjesztette be a püspöki hivatalhoz az egyházmegye statisztikáját. E szerint a debreczeni egyházmegyében van 31 rendszeres lelkész, 27 anyaegyház, egy társegység (Aisó Felsőjózsa), egy leányegyház (Martinka). Munkodik még az egyházmegyében, melynek Fráter Barnabás főszolgabíró a gondnoka, egy helyettes lelkész és 11 segédlelkész.

Ilyés Bálint körutja. A derecskei választókerület országos hírű függetlenségi párti képviselőjelöltje Ilyés Bálint vasárnap délelőtt tartotta Derecskén programbeszédét, melynek meghallgatására több mint 600 szavazóból és igen sok hallgatóból álló lelkes tömeg gyűlt össze élén Csóré Sándor pártelnökkel és Benoze Péter pártjegyzővel. Vasárnap délután Tépére halton pedig Bakonyiszegre ment Ilyés Bálint. Mindenütt a legnagyobb lelkesedéssel fogadták a 48-as jelöltet, kinek megválasztása egyhangú lesz. Hivatalos ellenjelöltje nem is volt. Őajánlóként lépett fel Vágó Ferencz, de a biztos bukást előre látva, visszalépett és Ilyés Bálintot egyhangú lelkedéssel választja meg a hazafias kerület képviselőjének.

Bethlen Sarolta grófnő meghalt. Debreczen város tarsadalmának egyik előkelő tagja, Bethlen Sarolta grófnő tegnap reggel Marosszentgyörgyön 3 napig tartó betegség után meghalt. Debreczen város közéletének egyik nevezetes szereplője tűnt el a grófnővel. Halála Debreczenben általános és mély részvételt kelt. Bethlen Sarolta grófnő Marosvásárhelyen született, mint Bethlen Gábor fejedelemnek egyenesen leszármazottja. Atyja Bethlen Miklós gróf honvédeztredes volt, ki két évvel ezelőtt hunyt el Budapesten. A grófnő igen fiatalon ment nőül Osterreich Károly báróhoz, kivel azonban nem élt boldog házasságot, amit bizonyít az, hogy a fiatal pár még két évi együttélés után elvált. A grófnő ekkor két idősebb nőrokonával, a Korniss grófnőkkel Debreczenbe költözött s tizenöt évig mindig itt töltötte közöttünk a téli és tavaszi hónapokat. Most is úgy volt, hogy Marosszentgyörgyről, hol birtokáról hazajött a Máriássy család látogatta meg, e hó 15-ikére hazajött Debreczenbe. 14-én azonban influenzába esett a grófnő; a hűlés aztán komolyabb mérveket öltött, a grófnő tüdőgyulladásra kapott, mely orvosai buzgólkodása dacára halálba kergette őt. Az elhunyt grófnő egyik lelkes istápolója volt a jótékony intézményeknek és a szegényeknek. Előnkönje volt a debreczeni Szent Erzsébet jótékony nőegyletnek, mely tegnap a halálhír vétele után táviratban fejezte ki részvétét és dis. es. koszorút küld a ravatalra. Temetése ma délután lesz.

Ellopott husneműek. Nagy József eszmadia az Agárdi utca 18. számú házában lakik. Nem régen megkérte Nagy házigazdáját, hogy padlásán helyezhessen el egy-és más disznó-husfélét. Szabó ezt megengedte és a husneműket Nagy a házigazda padlásán, annak husneműi mellé helyezte. Ma reggel felment Nagy a padlásra és a felrakott husfélét közül egy falatot sem talált odafenn, míg a házigazda holmijából semmi sem hiányzott. Az esetet feljelentették a rendőrségnél és most folyik a vizsgálat az iránt, ki az a tolvaj, akinek nem kell a gazdag ember disznájának szalonnája, sódara, csak a szegény ember keservesen szerzett egy-nehány falatja.

Elhagyta az ura. Kétségbeesve panaszkodott a rendőrségen ma délelőtt Szabó Antalné. Elmondta, hogy férje, ki

gépügynök, e hó 14-én elment otthonról és azóta hirt sem hallottak róla. A szerencsétlen asszonyt három kicsi gyermekével együtt a legborzasztóbb helyzetben, éhenhalásnak, megfagyásnak kitéve hagyta el a lelketlen, hűtlen férj, kit a rendőrség keres.

Megfagyott asszony. Debreczen éjjeli életének ismert alakja volt Braun Miksáné kucséber-asszony. Késő éjszakáig járta a már idős asszony a korcsmákat, kávéházakat szorgalmasan, oda susogván a vendégeknél a rejtelmes „Százon alul” vagy „Pár-umpár” varázsigéket. A munkás, dolgos, szorgalmas öreg asszonyt ma reggel Kölesey-utca 6. sz. háznál levő kis szobájában halva találták. A holttest teljesen meg volt fagyva, azt azonban a vizsgálat fogja megállapítani, hogy a fagyás miatt érte-e szívszélhűdés az öreg asszonyt.

Tolvaj hetes. Több lopást követett el Watter József Czili Mihály vendéglősnél, hol hetesként szolgált. Czili nem akarta feljelenteni az apróbb dolgok miatt a szarka-természetű hetest, de most mikor kiderült, hogy a hetes egy értékes gyémánt tüt is lopott gazdájától, feljelentette a rendőrségnél, hol ma iridították meg ellene az eljárást.

Eltulajdonított revolver. A közközház egyik szolgálója: Bakó Minály, jelentést tett a büntető osztálynál Gyulai Zsigmond lakatos ellen sikkasztás miatt. Bakó egy 7 milliméteres hat lövetű revolvert adott át javítás végett Gyulaiának, ki eladta a Bakó revolverét. Gyulai ellen folyik az eljárás.

TAVIRATOK.

A „Debreczen” eredeti távirata.

Az orosz forradalom.

Berlin, január 24. A csár teljhatalommal ruházta fel Wladimir nagyherceget. A nagyherceg palotájában tegnap tanácskozás volt, melyen részt vett a belügyminiszter is és elhatározták, hogy a legkisebb csoportosulásra éles tőltényekkel lőnek a nép közé.

Pétervár, január 24. 2000 munkás feltörte és kirabolta a fegyvergyárat. A munkásoknak most már sok fegyverük van, de nem vehet k nagy hasznát a tőltények hiánya miatt.

Pétervár, január 24. A munkások kiraboltak egy gyárat, ahonnan nagymennyiségű dinamitot raboltak el.

Meglopott színésznő.

Budapest, január 24. Gombaszögi Margitot a Magyar Színház segédszínésznőjét meglopták. Ellopták 20,000 korona értékű boutonját. A rendőrség megállapította, hogy a tolvaj nem más, mint Gombaszögi Margit öccse, Grün Lajos, ki már Amerika felé vitorázik.

Vesztegetés a belvárosban.

Budapest, jan. 24. A belvárosban Tisza kortesei hallatlanul vesztegetnek. 200-400 frtot adnak egy szavazatért. A legutóbbi Tisza-féle vacsorának érdekes epilógusa van. A vendéglős beperelte Tiszát 1200 korona erejéig, mert a megrendelt 36 sonka 200 liter bor stb. árát nem akarja kifizetni.

Kortés világ.

Olyat más nem osekdedett,
Mit jó öreg Sasztina tett,
Inkább a mennybe távozott,
De Münniökre nem szavazott.
Eljen Bakonyi!

Münnich Aurél azt képzei,
Mandátumot adunk neki;
Nem sikerült a csutka heccz,
Labancz Münnich már elmehetsz.
Eljen Bakonyi!

Fenn lobog a...

Fenn lobog a zászló magasan,
Szabó Kálmán neve rajta van;
Kinek kedves magyar hazája,
Siessen hát bátran alája!

Csalogatnak szóval, pénzzel is,
Kézet fognak velünk kétszer is.
Elneveznek „kedves barátnak“:
Ne higyjünk a Tisza huszárnak!

Tisza Pistát Bécsből rán atják,
Hogy adja el a magyar hazát.
Ki az osztrák zsoldost követi,
Mandátumot se adjunk neki!

Fenn lobog a zászló magasan,
Szabó Kálmán neve rajta van.
Részavazzon minden jó magyar,
Aki hazájá ak jót akar.

Az orosz forradalom.

— január 24.

A békeczárnak még javában dühöng az egyik háboruja a messze Keleten és már kitörőben a másik is otthon, a birodalom szívében. Két helyen is kell veredniök a kozákoknak a czárért: a japánok ellen, meg az — oroszok ellen. Sajat alattvalóival is háboruba keveredett Romanov Miklós s ma holnap kérdésessé válik, hová kell szállítani sürgősen az orosz katonákat: Szentpétervárról Mandzsuriába e, vagy Mandzsuriából Szentpétervárra? Ugy lehet, Stösszel generálist, Port-Artur hősvédelmőjét, hazaérkezvén, már készen várja egy oly föladat, amely alkalmat adhat neki kipróbált virtusai új érvényesítésére: rábizhatják a téli palota védelmét ezuttal — a saját honlításai ellenében.

Miklós czárnak már nem kell elfáradnia Mandzsuriába, hogy csatát lásson. Ő nem ment a háboruba, de a háboru eljött hozzá, hogy magát vele természetes valóságában megismertesse. Ott dühöng és tombol a palotája ablakai alatt. Hivatalosan sztrájknak hirdetik a nevét ennek a háborúnak, igazában azonban — forradalom. A sztrájk egy pör a munkás és munkaadó között: érdeme, amely körül folyik, tisztán anyagi természetű. Azt állítania, hogy a mozgalom, amely most Oroszországban fölfordulást csinál, hamis lobogó alatt küzd, amikor sztrájknak nevezi magát, nem lenne igazságos. Van ebben a mozgalomban sztrájk is, de egészében több egy ilyen pörnél. Ez egy anyagi és erkölcsileg egyaránt elnyomott, gazdasági boldogulása föltételeiben és emberi jogai szabadságában egyaránt megbénított népnek kitörő tiltakozása a hatalom ellen, amely így rabszolgasorban tartja.

Ismételjük, az orosz forradalomnak van gazdasági karaktere is. Nem pusztán sztrájk, de nem is tisztára nemzeti mozgalom. Hajtóereje a kettőnek keveréke. Kenyérért és jogért lázad Oroszország népe, mert a hatalom nem ad neki se az egyikből, se a másikkól. Hogy a két erő

közül melyik a hatalmasabb és tüzelőbb, azt bajos lenne meghatározni, de valószínű, hogy a közvetlenebb hatású az — anyagi nyomorúság.

Nincs a világon gazdagabb uralkodó, mint az orosz czár és nincs a világon szegényebb nép, mint az orosz nép. És nincs a világon uralkodó, aki többet követeljen ingyen a népetől, mint a minden oroszok ura. A szegény muzsik vákosát elviszik adóba a czároak, a fiát elviszik katonának meghalni a czárért és a czár nem ad az adóért neki se jogot, se biztonságot, a fia vére hullásáért se szabadságot, se nemzeti öntudatot. A czáré a béke és a czáré a háboru. A népnek nem jut se a béke áldásából és nyugalomból, se a háboru hasznából és dicsőségéből. Csak a költségét fizeti annak is, ennek is. Anglia népének megszámlálhatatlan milliókat jövedelmez a birodalom világra szóló hatalma, az orosz népnek a czár rettenetes hatalmából csak e hatalom borzasztó terhe jut: a szolgaság. Amit e hatalom jövedelmez pénzben és öntudatban, az mind a czáré, amibe kerül pénzben és vérben, azt mind az orosz nép fizeti. Az ő fiait viszik százezerszámra meghalni Mandzsuriába, az ő pénzén öntetik az ágyukat s építetik a hajókat, verkedni egy darab földért, amely neki soha egy kalászt nem termelt és nem fog teremni soha.

Hogy szabadság nélkül éljen, abba csak bele tudna törődni valahogy egy nép, amelyet tudatlanságban rabságra neveltek. De kenyér nélkül élni az ilyen nép se tud. Hogy enni akarjon, arra nem kell nevelni az embert és erősebb lázító szer nincs az éhségnél. Ennek a forradalomnak ki kellett törnie Oroszországban és hogy most tört ki, amikor az elnyomó hatalom egyrészt irtózatot áldozatok követelésének megpróbáltatását méri a népre, másrészt ereje nagy részében maga is meg van bénítva: ez szinte természetes.

Az idő arra, hogy a czári zsarnokság végzete beteljék, kiválóan kedvező. Odakünt egyik katasztrófa a másik után éri a czár hatalmát. Soha az uralkodó hatalmának egyetlen természetes és igaz forrására, a nemzetre nagyobb szüksége nem volt, mint most. A nemzet azonban ott kavargó lázadó kedvvel a czári palota előtt, forradalmi dalokat énekel és halált esküszik a zsarnokságra. Ezek közül fog magának katonákat toborozni Romanov Miklós a — mikádó ellen?

A választás.

— január 24.

A szövetségelt ellenzék központjában nagy izgalommal tárgyalják a vidéken történt vérengzéseket. Különösen a turopolyai eset keltett nagy felháborodást. Az ellenzék erejét különben csak növelik az erőszakosságok és a függetlenségi politikusok úgy vélekednek, hogy Tisza István gróf miniszterelnöknek annál nehezebb lesz a helyzete a parlamentben, minél nagyobb visszavetése történnek a választás alkalmával.

Nagy izgalommal tárgyalják az ellenzék az is, hogy Ausztriából hoztak be katonaságot Magyarországra és a képviselőválasztáson igen sok helyen osztrák ezredek működnek közre a rend helyreállítására. Hír szerint Tisza István gróf, mint belügyminiszter a főispánokhoz már nyolcz-

tiz nappal ezelőtt körrendeletet intézett, amelyben fő hivta őket, hogy idején jelentsek b, ha katonai karhatalomra van szükségük. Erre olyan tömege en jelentkeztek katonaságért, hogy a hadügyi vezetőség kénytelen volt egyes ezredek Ausztriából rendelni ide. Az ellenzéken azonban úgy vélekednek, hogy éppen a belügyminiszter fölhívása okozta azt, hogy ott is katonaságot kértek, ahol nem volt rá szükség.

Kossuth Ferencz és Polonyi Géza tegnap érkeztek vissza Erdélyből. A választás dolát tegnap Thaly Kálmán intézte.

Ma is több panasz érkezett a vezérőrbizottsághoz. A panaszokat kiadták az ügyvédek bizottságának.

A miniszterelnök Miskolcon.

Tisza István gróf miniszterelnök, Keglevich István gróf, Radváoszky Géza baró és Brezovay László társaságában Miskolcra utazott, hogy ott elmondja programbeszédét. Füzes-Abonyban csatlakozott a társasághoz Heves vármegye szabadelvű pártjának küldöttsége Kovach Kálmán földirtokos vezetésével. Miskolcra tizenegy órakor érkezett a miniszterelnök. A vasuti állomáson vagy kétszáz ember várta harmincz zászlóval. Liechtenstein József, a miskolci szabadelvű part előke üdvözölte a miniszterelnököt, aki válaszában megköszönte az igaz szeretetet, amelylyel Miskolcon fogadták.

A miniszterelnök azután gyalog indult be a városba. Az utcákon rengeteg sokaság várta a menetet és zajos abozugokkal és egyéb s idalmazó kiáltásokkal és füttyléssel pokoli zivajt támasztott. Lovasrendőrök és zsoldárok szuronyrohama csinált helyet a menetnek, amelynek bevonulása körülbelül felóraig tartott. Az egész utvonalon csak itt-ott hangzott el egy-egy bátor-talan éljenzés. Egy helyen tizenöt-husz paraszttasszony és család magára emelt söprűvel várta a miniszterelnököt, azonban a rendőrök még idejekorán beszorították az asszonyokat a kapu alá. A közönség eleintén egyébként elég békésen viselkedett, de amikor egy gépgyár elé ért a menet, valószínű közápor fogadta és csaknem mindenkit ért egy-egy kődobás. Egy lovasrendőr megébesült, egy Flamm nevű in eligens fiatalembert pedig a torkán vérezett meg a kő. Megdobálták Szabó Gyula ügyvédet, az itteni kormánypart egyik korifeusát is.

A miniszterelnök tizenkét órakor mondotta el programbeszédét a Korona-szálló táncstermében, ahol mintegy hatszázember fér el. A terembe csak belépő jeggyel bocsátották az embereket, nehogy az ellenzék megzavarja a programbeszédet. — Éppen ezért tetteket kér a választóktól, kéri bizalmukat.

A programbeszéd után Radványi István iparkamarai elnök mondott köszönetet Tisza grófnak, akinek tiszteletére délután 3 órakor fényes banket volt.

A turopolyai halottak.

Turopolyáról jelentik a felhivatalos Irod. Tud. nak: Az itt történt vérengzésért kizárólag az idegen falvakból a mifalunkba betolakodott ellenzéki korteseket terbeli a felelősség. Ugyanis Turpolya község választói, egy-kettő kivételével, mind szabadelvű pártiak, akik a szabadelvű jelöltet, Rohonyi Gyulát a legnagyobb lelkesedéssel és nagy diszszal fogadták és programbeszédét élénk helyesléssel hallgatták végig. Még a község evangélikus lelkésze is, aki különben ellenzéki ember, nagy rokonszenvvel fogadta a jelöltet és ebédre is meghívta magához. Ebéd után Rohonyi a választók éljenzése közt eltávozott és körutját minden zavar nélkül be is fejezte.

Rohonyi távozása után az ellenzéki kortesek éjjel Turpolyát megszállták és a népet pálinkával itatták és az ittas néppel elhitették, hogy a lelkész eladta magát és a községét a kormánynak. Ugyanazak az idegen ellenzéki kortesek voltak azok, akik a tömeget arra birták, hogy a lelkész házát

ostromolják meg. Ekkor a csendőrség közbe-
lépett, de a fanatizált tömeg a csendőrök-
kel szemben erőszakosan lépett fel, azokat
megtámadta, úgy, hogy a csendőrök, csak
a végső szükség pillanatában, önvédelmükre
voltak kénytelenek fegyverüket használni.
Két ember azonnali halva maradt, kettő
pedig súlyosan megsebesült. Csak a csend-
őröknek köszönhető, hogy a lelkész és
családja a részeg csőcselék dühe elől meg-
menekülhetett. Magyeszerte nagy az elke-
sere és az ellenzéki kortések lelketlen üzeli-
mai miatt. Az ellenzéki jelölt, aki a cze-
gledi polgármester fia, a választási harcokat
csak a sikerre való minden kilátás nélkül
folytathatja.

Leszámolás konyhakéssel.

— Saját tudósítónktól. —

— január 24.

Kolozsváron Csermalom-utca egyik
kocsijában nagy mulatság folyt szomban-
ton éjjel, amely egész vasárnap reggelig
tartott. A mulatságon részt vett Székely
István állványkészítő és Benedek Károly
18 éves suhanoz is, kik régóta rossz viszony-
ban vannak egymással. Az ellenfelek az éj
folyamán többször össze szólalkoztak, össze
is verekedtek, de a jelenlévők mindannyi-
szor szétválasztották őket. Reggelfelé, ami-
kor a mulatság már végét járta s a legé-
nyek haza szállingóztak Székely István
egy nagy konyhakéssel megállott az utcza-
tónál. Mikor haragosa, Benedek eszt észre-
vette, feléje rohant, magragadta kezét,
amelyben a kést tartotta s mielőtt Székely
védekezhetett volna, hirtelen előrántotta
csizm szarából hosszú élv kését s tövig
beleszurta ellenfele hasába.

Székely megtántorodott, majd össze-
szedve minden erejét, rá akarta magát
vetni Benedekre, de ez földhöz vágta s
még két szurást ejtett rajta. A segélykiál-
tásokra nagy néptömeg csődült össze, majd
telefonon a mentőket hívták az eszmélet-
lenül fekvő Székelyhez. A mentők ki is
vonultak, de ekkorra már a szerencsétlen
ember kinszenvedett és így csak a beállott
halált konstatahatják. A rendőrség részé-
ről csakhamar kiszállt Kallós rendőrbiztos
és dr. Scheitz tiszti főorvos, akik intézked-
tek a hullának a bonczani intézetbe való el-
szállítása iránt.

Benedek Károly tettének elkövetése
után elmenekült, de később önként jelent-
kezett a rendőrségnek, amely azonnal let-
tartóztatta.

TÖRVENYKEZÉS.

Hadüzenet a magyarságnak. Ez-
előtt két esztendővel Dalmáciában titkos
proklamációt terjesztettek a nép között, a
melyben felhívták a dalmátokat, hogy áll-
janak bosszú a horvát testvérek elnyomá-
sáért s készüjének irtó háborúra Magyar-
ország ellen.

— Minthogy Ausztriától nem remél-
hetünk segítséget, mondta a felhívás, ne-
künk magunknak kell a barbár magyarok-
kal elbánnunk. Ragadjatok tehát ti dalmát-
ok is fegyvert s az erőszakos magyarok
ellen indított háborúhoz nyujtsatok nekünk
segítő kezet.

A dalmát bíróság kinyomozta a felhi-
vás értelmi szerzőjét a huszonegy éves Bo-
bon István katoná személyében, akit azután
a spalatói büntetőbíróság igazság büntette
miatt felelősségre vont. A tárgyalás élénk
világot vetett arra, hogy maguk a dalmát
bíróság tagjai is milyen fékt len gyűlölettel
vannak eltelve a magyarok ellen. A vád-
lottat a bíróság egyhangu határozattal föl-
mentette s az ítélet megokolásában kimon-
dotta, hogy a vádlott jogos ekkeseredésében
vetemedett arra, hogy a sérelmes felhívást
megírja és közreboosássa, mert bebizonyult,

hogy Kluen-Héderváry gróf bánága alatt
sorra akasztották a horvátokat s a legese-
kélyebb okok miatt ortüzeket irányoztattak
rajuk s százával börtönözték be őt.

A horvátok hiába tiltakoztak elnyo-
másuk ellen, hiába mondtak népgyűlése-
ken keserűen panaszkodó beszédeket, tilta-
kozásuk nem használt semmit, mert a ma-
gyarok még ma is elnyomják a horvátokat.
A hazája miatt való szomorú aggodás s
bosszuérzet keserűsége ragadta tehát büre
a vádlottat, aki különben is, mint a furcsa
hangon megszerkesztett ítélet mondja, a há-
boru szó alatt nem érthetett igazi, a szó
legszeresebb értelmében vett háborut s a
bosszuálló kard kifejezéssel ő csak az igaz-
ságtalanságok ellen tiltakozó újságíró tollat
érthette. A dalmát bíróság ítélete annyira
mágn hordotta a féktelen magyargyűlölet
bályagát, hogy a közvadás ügyész és sa-
vakkal azonnal kifakadt ellene és semmi-
ségi panaszt nyújtott be a felsőbb bírósághoz.
Ezt a semmisségi panaszt tegnap tárgyalta
az okretioi felső bíróság, amely megsemmi-
sítette a sérelmes ítéletet s elrendelte, hogy
az ügyben új tárgyalást tűzzön ki a bi-
róság.

REGÉNYCSARNOK.

A dagály után.

— Angolból. —

II.

Lassan multak a napok és velük a
szép verőfényes idő is. Lutterell György
mindennap elhatározta, hogy másnap uta-
zik Scalen Porthból, ahová t. i. csak pi-
henni jött, de valami fogva tartotta. Igaz,
hogy a fogadás leánya bájos, kiismerhe-
tlen finom nuance-u leány volt, de nem
akarta elhinni, hogy a latin órák vannak
rá olyan varázsszal, hogy fogva tartják
őt Mert a leány valami vizsgára készült
és a latin nyelvben George segített neki.
Sokat össze is veszték s egyszer, mikor
egy heves vita után a leány alázatosan,
könnyes szemekkel bocsánatot kért tőle,
a férfi egy pillananyi mómornak engedve
megesókolta a leány ajakát. Az a sokat
mondó csend, amely helytelen tettét kö-
vette, sokat elárult előtte és elhatározta,
hogy a jövőben óvatosabb lesz.

Egy reggeli postával finom, pecsétes
levél érkezett a számára. Egyik nagy-
nénje, akinek ő volt egyetlen örököse, írta
neki, hogy kedves, szép vagyonos feleséget
keresett a számára s elvárja, hogy csakha-
mar eljön s meghódítja a leányt.

Unottan dugta zsebre e levelet és
ment a Jess keresésére. Ott találta a
rendes helyén, az ablak előtti íróasztalánál.
— Oh ez a hóbertos Dido! — kiál-
tott fel a leány, mikor megpillantotta őt,
azután becsapta az előtte fekvő könyvet.

— Hát így tanul latinul? Ahelyett,
hogy igéket ragozna, Dido megható his-
tóriáját olvassa?

— Megható? Akkor nem jól értet-
tem. Remélem, rossz vége lesz neki?

— A maga igazságszeretetét mi elé-
gítené ki?

— Feleségül adnék neki egy rossz
indulatu, csunya, de gazdag nőt.

— Amit itt említ, körülbelül az én
sorsom lesz, válaszolt George mély sóhaj-
jal s újra elővette a nagynénje levelét.

Egy percznyi csend után a leány
erőltetett, nyugodt hangon megkérdezte:

— Tehát elutazik?

— Jobb minél előbb tulesni rajta, —

gondolta magában a fiatal ember, azután
hangosan megjegyezte:

— Holnapután Marienbádba kell
utaznom. Jövő nyáron talán újra...

A leány félbe szakította:

— Remélem, kellemesen telc el itt az
ideje?

— Nagyon, — válaszolt amaz elfo-
gulatlanul. Különösen ezekre a latin órákra
fogok majd egészen kellemesen visszagon-
dolni.

(Folyt. köv.)

M. Á. Vasutak menetrendje 1904. évi okt. hó 1-től.

Debreczentről indul:	idő ó. p
Budapest felé (vegyesvonat)	d. u. 3 30
Bu. apest felé (gyorsvonat)	d. u. 4 16
Budapest felé (gyorsvonat)	reggel 8 57
Budapest—Nagyvárad felé	d. u. 12 07
Budapest—Nagyvárad felé	e. te 10 81
P.-Ladányi Nagyv. felé minden kedd	d. e 11 12
Csak P.-Ladányi	este 8 10
Csak P.-Ladányi motor menet	reggel 5 08
Szatmár—Máramarossziget felé	d. u. 8 56
Csak Szatmár (gyorsvonat)	e. te 6 41
Csak Szatmár (teher v. sz. m. száll. v.)	este 7 56
Szatmár—Máramarossziget felé	éjjel 2 50
Szatmár—Máramarossziget felé (gyorsv.)	d. u. 12 07
Csak Szatmár	reggel 5 10
Miskolc—Kassa felé	reggel 8 13
Miskolc—Kassa felé	este 6 56
Szerencs—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	d. u. 4 11
Csak Nyiregyházi	d. u. 2 10
	m. áll. vasutól reggel 5 35
	vasártérről reggel 5 44
	m. áll. vasutól d. e. 8 09
	vasártérről " 8 16
	m. áll. vasutól " 11 07
Hajdúszoboszló—	vasártérről " 11 16
B.-Sz. Mihály felé	m. áll. vasutól d. u. 12 11
	vasártérről " 12 21
	m. áll. vasutól " 4 25
	vasártérről " 4 38
	m. áll. vasutól este 6 46
	vasártérről " 6 58
Füzes-Abony felé m. áll. vasutól	reggel 4 36
Füzes-Abony felé vasártérről	" 4 56
Óhat-Kócs—Polgár felé m. áll. vasutól	d. u. 4 49
Óhat-Kócs—Polgár felé vasártérről	" 4 23
Derecske—Nagy-Léta felé	reggel 9 35
Derecske—Nagy-Léta felé	" 4 31

Budapestre érkezik:

A reggel 8 ó. 57 p.-kor induló gy. v.	d. u. 1 50
A déli 12 ó. 07 p. kor induló sz. v.	este 6 45
Az este 10 óra 31 p. kor induló sz. v.	reggel 5 45
A délután 4 ó. 16 p.-kor induló gyorsv.	este 9 35

Budapestől Debreczenbe indul:

A délután 12 ó. 6 p.-kor érkező gyorsv.	reggel 7 25
A délután 3 ó. 29 p. kor érkező sz. v.	" 9 —
Az este 6 ó. 26 p.-kor érkező gyorsvonat	d. u. 2 —
Az éjjel 2 ó. 24 p.-kor érkező sz. v.	este 7 05
Az éjjel 2 ó. 24 p.-kor érkező sz. v.	" 9 15
P.-Ladányi gyorsvonat átszállítással	d. u. 12 08

Debreczenbe érkezik:

Budapest felől (gyorsvonat)	d. u. 3 29
Budapest—Nagyvárad felől	este 6 26
Budapest—Nagyvárad felől (gyorsvonat)	éjjel 2 24
Budapest—Nagyvárad felől	d. u. 2 15
Csak P.-Ladánytól	reggel 7 45
Csak P.-Ladánytól motor menet	" 5 08
Kolozsvár—Nagyvárad felől	" 7 38
Csak Szatmár (gyorsvonat)	" 8 46
Csak Szatmár felől	d. e. 11 37
Csak Máramarossziget felől (gyorsvonat)	d. u. 3 55
Csak Máramarossziget felől	este 10 11
Máramarossziget—Szatmár felől	" 6 40
Csak Szatmár felől	reggel 7 30
Kassa—Miskolc felől	d. e. 1 31
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencs felől	este 7 50
Kassa—Miskolc felől	d. u. 8 48
Csak Nyiregyháza felől	reggel 7 38
	vasártérről reggel 7 33
	m. áll. vasutra " 7 40
	vasártérről d. e. 11 13
	m. áll. vasutra " 11 22
B.-Sz.-Mihály—	vasártérről d. u. 1 45
H.-Böszörmény felől	m. áll. vasutra " 1 52
	vasártérről " 3 27
	m. áll. vasutra " 8 34
	vasártérről este 6 05
	m. áll. vasuthos " 6 12
	vasártérről " 9 50
	m. áll. vasutra " 9 57
Füzes-Abony felől vasártérről	d. u. 8 34
Füzes-Abony felől m. áll. vasuthos	" 5 35
Óhat-Kócs—Polgár felől vasártérről	reggel 7 44
Óhat-Kócs—Polgár felől m. áll. vasuthos	reggel 7 54
Derecske—Nagy-Léta felől	" 7 15
Derecske—Nagy-Léta felől	d. u. 8 18

Apró hirdetés...

Díja 10 szög 40 fillér, minden további szög 4 fillér, vastagabb betűkkel nyomtatott szög 4 kr. 8 fillér.

Levélben tudakozásokra postánválaszolunk, ha a szükséges postabélyeg bekezdettik. Apró hirdetések előre fizetendők.

NŐTLEN urhoz egy rendes, tiszta takarítónó felvétetik. Czim a kiadóhivatalban.

PAPLANOK és matracok a legjobb minőségben és legjutányosabb árban kaphatók és megrendelés után készülnek MATOLCSI LAJOS paplan készítőnél Debreczen, Kossuth-utca 22. szám.

1 liter Borhegyi borviz

8 krajczár,

mely kitünő, üdítő egészséges ital, kapható

Máyer Jenőnél

előbb

Geréby Fülöp utódai Debreczen.

Üveg betét 4 krajczár.

Alkalmi vétel folytán

míg a készletből tart — az alanti bámulatos olcsó árban ajánljuk a következőket:

Egész finom férfi ingek 1 forint 10 krtól.

Férfi és női kalapok 80 krtól.

Női, férfi és gyermek meleg öltő ruhák 45 krtól.

Gyönyörű téli és nyári bluzok, alsó és felső ruhák, kosztümök, miederek, női é férfi bőркеztyük, 80 krtól.

Kitünő minőségű férfi és női cipők, sár-cipők (kalosnik) eddig még nemlétezett olcsó áron.

Valódi vászon női fehérműek fél áron Gallér 10 kr., kézelő 15 kr.

Székely Jenő és Tsa utóda.

Piacz-utca 48.

A NAP

POLITIKAI NAPILAP

kora reggel, valamennyi napilap megelőzésével, érkezik az összes vidéki városokba.

Hazafiság!

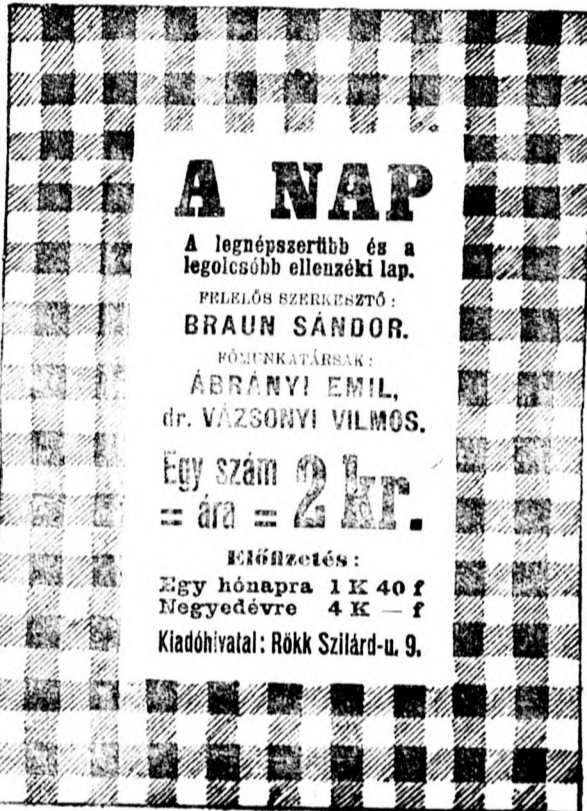
Emberszeretet!

Műveltség!!

Teljes politikai függetlenség!!

Önálló vámterület!

Magyar ipar!

A NAP
A legnépszerűbb és a legolcsóbb ellenzéki lap.
FELELŐS SZERKESZTŐ:
BRAUN SÁNDOR.
FŐMUNKATÁRSOK:
ÁBRÁNYI EMIL,
dr. VÁZSONYI VILMOS.
Egy szám **2 Kr.**
= ára = **2 Kr.**
Előfizetés:
Egy hónapra 1 K 40 f
Negyedévre 4 K - f
Kiadóhivatal: Rókk Szilárd-u. 9.

Magyarság!

Demokrácia!!

Szabadelvűség

Harc a párturalom ellen.

Harc az erőszak ellen.

Kitünő értesülések.
Modern, friss,
elmés újság!!

Bizunk a közönségben. • A közönség bizzék bennünk.

Tessék mutatványszámot kérni!

Tessék előfizetni! Tessék előfizetni!

Hirlapelárusítók

felvétetnek

a „Debreczen” elárusítására

varosi nyomdában,

varosház keresztépület

720.

1905.

Faeladási hirdetés.

A Porzi erdőben a város tulajdonát képező és 1904. évben termelt 173 csomó hosszú akácfa, 89³/₄ csomó szőlőkosárnak való fa, 84 és ³/₄ m. öl hasított tölgyfa, 2 m. öl nyárfa, 45³/₄ öl I. osztályu botfa, 58³/₄ öl II. osztályu botfa a helyszínén 1905. évi január 27—28. napjain nyilvános árverésen fog eladatni. Ezen árverésre a venni szándékozók meghívotnak.

Debreczen, 1905 január 19.

A városi tanács.

Aláírási felhívás.

A Hajdumegyei Népbank mint szövetkezet 1905 január 1-én megnyitotta a második évtársulatát Felhívjuk Debreczen város és vidéke közönségét ezen második évtársulatba való belépésre. Az általános bizalmat, melyet ugy a tőkegyűjő, mint a hitelt igénylő közönség intézetünkbe helyezett, leginkább bizonyítja azon körülmény, hogy dacára rövid egy esztendei fennállásának tagjai száma máris meghaladja a 800-at, kik 4500 tőrszabotétre több mint 120.000 koronát fizettek eddig be mely összeg az évtársulatok tartamát véve alapul, 600.000 korona tőrszabotét tőkének felel meg.

Egy őrszabotétre hetenként öt éven át 50 fillér (25 kr.) fizetendő. Az így ószegyült tőrszabotétre várható haszoneredményre, mely mint már eddig megállapítható:

6% kamatozásnak felel meg, a tagok között tőrszabotétek arányában lesz felosztandó. A szövetkezet tagjai olcsó és könnyen visszafizethető kölcsönöket élvezhetnek és pedig előlegképen befizetésük ¹/₁₀ része erejéig, megfelelő kezések jóállása mellett; továbbá arany-ezüstnemű és értékpapir zálogra, végül jelzálogra.

A kölcsönök kamatai ugy mint eddig, a tőrszabotétekkel együtt hetenként is fizethetők és emellett a közönség kényelmére újabb előnyös újításokat hozunk be.

A második évtársulatba belépő tag hitelre már most igényt tarthat. Jelentkezések a második évtársulatba való belépés iránt az intézet helyiségében (Piacz-u. 26. sz., főtőzsde épületében) bármely nap délután egy mint délután eszközölhetők.

Debreczen, 1905 január hó.

Dr. Révy Nándor, jogtanácsos.

Dr. Brukner Ernő, elnök.

Debreczen, nyomtatott a város könyvnyomdájában. 1905.